

SCHAMINÉE <<

BES-eilanden

Door koehandel tussen koning Willem I en de enkele jaren eerder geformeerde Belgische regering werd Nederland in 1839 verrijkt met Zuid-Limburg en zijn kalkheuvels. Bij gevolg maken hazelmuisen, vuursalamanders en vliegenorchissen deel uit van de natuur van ons land. Sinds enkele maanden kunnen we daar koraalriffen, mangrovebossen en tropische regenwouden aan toevoegen. Immers, sinds 10 oktober van het voorbije jaar maken Bonaire, Sint Eustacius en Saba als zelfstandige gemeenten deel uit van Nederland. Met in totaal 328 vierkante kilometer – net iets meer dan het eiland Vlieland – dragen de eilanden weinig bij aan het nationale grondgebied, maar de biodiversiteit is in één klap met tienduizend soorten toegenomen. Het jaartal 2010 kan dan ook met een dikke viltstift worden bijgeschreven in de annalen van de Nederlandse natuurbescherming. Jaartallen als 1906, 1990 en 1992 met de instelling van het eerste natuureservaat in ons land, de inwerkingtreding van het Natuurbeleidsplan en de aanvaarding van de Europese Habitatrictlijn verbleken hierbij. Ook de bestuurlijke gevolgen van de toetreding van de BES-eilanden zijn niet te overschatten. Nederland moet zorgen voor het behoud van de natuur in deze drie gemeenten. Op dit moment worden plannen ontwikkeld en uitgewerkt voor een gepast natuurbeleid en natuurbeheer. Later dit jaar hoop ik als vegetatieonderzoeker een eerste studiereis naar de eilanden te maken. Het is even wennen aan soorten als fregatvogel Caribische flamingo en groene leguaan. Misschien moeten we de kolibrie tot onze nationale vogel uitroepen. © Joop Schaminée